

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: RA-3Csp/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123243932
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lívia Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2023:6123243932.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 RA-3Csp/52/2023

Okresný súd Rimavská Sobota, sudkyňou JUDr. Líviou Mikulášovou v právnej veci žalobcu: MINIHOTOVOST, SE IČO: 04 355 211 so sídlom T. G. Masaryka 2392/17, 69002 Břeclav, Česká republika, zast. Mgr. Zuzanou Bírovou, advokátkou, so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava – mestská časť Nové Mesto, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E. o zaplatenie 100 eur s prísl., takto

rozhodol:

2 RA-3Csp/52/2023

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

5 RA-3Csp/52/2023

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu v Banskej Bystrici (upomínací súd) dňa 21.02.2023 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 22.05.2023, domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 100 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 100 eur od 24.03.2020 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 12,00 eur a náhrady trov konania. Upomínací súd zistil, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu je v rozpore s právnymi predpismi, a to v časti úrokov z omeškania vo výške 8,05 % a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 12 eur, preto ho podľa § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“) vyzval, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v tej časti, ktorá nie je v rozpore s právnymi predpismi, a to konkrétne v časti istiny vo výške 100 eur, v časti úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100 eur od 24.03.2020 do zaplatenia a v časti trov konania. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 12,00 eur upomínací súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v tej časti, ktorá nie je v rozpore s právnymi predpismi. Ak žalobca súhlasí s takýmto postupom podľa § 8 ods. 1 ZoUK platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca si tak v konaní uplatnil nárok na zaplatenie istiny úveru vo

výške 100 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100 eur od 24.03.2020 do zaplataenia a náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný sa prostredníctvom webovej stránky F. registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 100 eur. Pri registrácii a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný potvrdil, že súhlasí so Smlouvou o úvère, ako aj so všeobecnými podmínkami poskytnutí úveru (ďalej len „VPPÚ“) a zároveň potvrdil, že údaje, ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytol sú pravdivé a úplné. Na základe Smlouvy o úvère č. 582021 zo dňa 17.02.2020 uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvère v znení neskorších predpisov žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 100 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 28,00 eur a to do 28 dní od poskytnutia úveru. Žalobca si odplatu za poskytnutie úveru vo výške 28,00 eur v konaní neuplatnil. Žalobca je zapísaný do obchodného registra Českej republiky a má registrované sídlo v Českej republike. Žalobca je nositeľom povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov v Českej republike, ktoré mu udelila Česká národná banka, ktorej dohľadu výlučne podlieha. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o úvère v českom jazyku a podľa právneho poriadku Českej republiky, na ktorý v zmluve o úvère odkázali a na použití, ktorého sa dohodli. Aplikácia českého právneho poriadku nie je a ani nemôže byť pre spotrebiteľa menej výhodná. Ide o poskytnutie spotrebiteľského úveru, pričom právna úprava poskytovania spotrebiteľských úverov je v EÚ plne harmonizovaná v podobe smernice 2008/48/ES. Na základe uvedeného je teda súd povinný aplikovať vo veci české právo v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov a podľa neho aj posúdiť žalovaný nárok.

3. K žalobe žalobca pripojil listinné dôkazy – smluvu o úvère č. 582021 uzavretú dňa 17.02.2020, všeobecné podmienky poskytnutí úveru, výzvu na okamžité uhradenie dlžoby pred začatím súdneho konania zo dňa 05.12.2022.

4. Okresný súd Rimavská Sobota vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 3Csp/52/2023 zo dňa 02.06.2023, ktorý nebolo možné doručiť žalovanému, preto súd uznesením č.k. RA-3Csp/60/2023 zo dňa 29.06.2023 predmetný platobný rozkaz zrušil. Súd zisťoval pobyt žalovaného v súlade s § 116 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Zo správy OR PZ v Revúcej, OO PZ Jelšava mal súd zistené, že ani po viacerých pokusoch sa žalovanému nepodarilo doručiť žalobu. Previerkami od susedov žalovaného bolo zistené, že žalovaný by sa mal nachádzať na bližšie nezistenom mieste, kde odišiel za prácou. Vzhľadom k tomu, že súdu sa nepodarilo doručiť žalobu žalovanému na adresu evidovanú v registri obyvateľov a inú adresu žalovaného sa súdu nepodarilo zistiť, súd v súlade s § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku zverejnil oznámenie o podanej žalobe na žalovaného na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu.

5. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, tvrdenie žalovaného nepoprel, preto ich súd považoval za nesporné.

6. Keďže v predmetnej veci nebolo potrebné nariaďovať pojednávanie, pretože išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1000,- € (§ 297 Civilného sporového poriadku), súd v súlade s ustanoveniami § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku vo veci dňa 29.09.2023 verejne vyhlásil rozsudok. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu minimálne päť dní pred vyhlásením.

7. Dokazovanie súd vykonal listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, uvedeným v ods. 2 odôvodnenia rozsudku. Keďže v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský spor, súd postupom podľa § 295 CSP vykonal aj taký dôkaz, ktorý spotrebiteľ nenavrhol a ktorého vykonanie je nevyhnutné vo veci. Súd preto nahliadol do zoznamu veriteľov a iných veriteľov vedený Národnou bankou Slovenska. Z nesporných skutkových tvrdení žalobcu a vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav veci:

8. Zo Smlouvy o úvère G. XXXXXX (ďalej len „zmluva“) uzavretej na diaľku prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie dňa 17.02.2020 podľa zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvère ve znění pozdějších předpisů mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol záväzkový vzťah, na základe

ktorého žalobca poskytol žalovanému bezúčelový, bezhotovostný úver vo výške 100 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť naraz v lehote 28 dní, do 16.03.2020. Poplatok za poskytnutie úveru bol dohodnutý vo výške 28 eur. V zmluve boli uvedené nasledujúce náležitosti – úroková sadzba vo výške 0%, poplatok za poskytnutie úveru vo výške 28,00 eur, celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť vo výške 128 eur, ročná percentuálna miera nákladov vo výške 2397,81%. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú. Ďalej podľa čl. V zmluvy spotrebiteľ (žalovaný) prehlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, pred uzavretím zmluvy bol oboznámený so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

9. Z výzvy na okamžité uhradenie dlžoby zo dňa 5.12.2022 mal súd preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na uhradenie dlžoby pred začatím súdneho konania, a to vo výške 334,31 eur.

10. Zo zoznamu veriteľov a iných veriteľov vedený Národnou bankou Slovenska, ktorým Národná banka Slovenska (ďalej len NBS) udelila povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a ktorý NBS zverejňuje na svojom webovom sídle (F.) mal súd zistené, že žalobca sa v zozname veriteľov ani v zozname iných veriteľov nenachádza.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 písm. b) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (ďalej len „Nariadenie“) bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

12. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

14. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 1 zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku) tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

17. Podľa § 2 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

18. Podľa § 2 písm. c) zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSÚ) na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a

finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

19.Podľa § 3 písm. l) ZoSÚ spotrebiteľským úverom nie sú: úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

20.Podľa § 24 ods. 3 ZoSÚ iný veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, len na základe povolenia pre iného veriteľa udeleného Národnou bankou Slovenska.

21.Podľa § 11 ods. 3 prvá veta ZoSÚ ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná.

22.Z nesporného skutkového tvrdenia žalobcu a z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol záväzkový vzťah na základe zmluvy zo dňa 17.02.2020, ktorú súd právne posúdil ako zmluvu o pôžičke, uzatvorenej na diaľku prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Žalobca ako zahraničná právnická osoba vykonáva podnikateľskú činnosť, predmetom ktorej je poskytovanie spotrebiteľských úverov na základe povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov v Českej republike, ktoré mu udelila Česká národná banka, ktorej dohľadu výlučne podlieha. V tomto prípade išlo o zmluvu uzavretú medzi žalobcom ako podnikateľom a spotrebiteľom s obvyklým pobytom na území Slovenskej republiky, pričom je súdu známe z jeho činnosti, že žalobca smeruje svoju činnosť, ktorá je predmetom jeho podnikania i na územie Slovenskej republiky, pričom uvedená zmluva patrí do rozsahu jeho činnosti (poskytovanie spotrebiteľských úverov). Samotná zmluva sa tak spravuje v zmysle čl. 6 ods. 1 písm. b) Nariadenia slovenským právnym poriadkom. Súd však uvedenú zmluvu právne posúdil ako zmluvu o pôžičke z dôvodu, že v zmluve o úvere chýba podstatná náležitosť zmluvy, a to záväzok žalovaného platiť za poskytnuté peňažné prostriedky úrok. Zmluva o úvere je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom. V § 497 Obchodného zákonníka sú vymedzené podstatné náležitosti zmluvy, ktoré sú z hľadiska vzniku zmluvy o úvere kogentné. Sú to: a) určenie zmluvných strán, b) určenie sumy, do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, c) záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky, d) záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. V zmluve je dohodnutá výška úrokovej sadzby 0%. V zmluve tak absentuje jej podstatná náležitosť, a to úrok, ktorý je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi ako cenu (výnos) v peniazoch za poskytnutie úverovej sumy. Z uvedených dôvodov súd právne posúdil uvedenú zmluvu ako zmluvu o pôžičke, ktorá je upravená v ust. § 657 Občianskeho zákonníka.

23.Súd pri nahliadnutí do zoznamu veriteľov a zoznamu iných veriteľov vedený Národnou bankou Slovenska zverejnený na webovej stránke NBS (F. / dohľad nad finančným trhom) zistil, že žalobca nemá povolenie udelené NBS na poskytovanie úverov podľa § 20 ods. 1 ZoSÚ resp. v zmysle § 24 ods. 3 ZoSÚ. Napokon z tvrdení žalobcu ani nevyplýva, že by žalobcovi také povolenie bolo Národnou bankou Slovenska udelené. Keďže veritelia môžu na území Slovenskej republiky ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska podľa § 11 ods. 3 ZoSÚ je uzatvorená zmluva neplatná, pričom ide o neplatnosť absolútnu a súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti (ex officio). Vzhľadom na neplatnosť zmluvy je potom potrebné nárok žalobcu posúdiť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu plnenia z neplatného právneho úkonu (§ 451 Občianskeho zákonníka). Žalobca by tak mal voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu skutočne poskytnutých finančných prostriedkov a vrátených finančných prostriedkov žalovaným.

24.Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

25.Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

26.Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

27.V ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je upravená subjektívna premlčacia doba, ktorá začne plynúť odo dňa, keď sa oprávnený skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Rozhodujúca je skutočná a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť okamihom, kedy oprávnený zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť vznik bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Subjektívna premlčacia doba však nemôže začať plynúť skôr než objektívna premlčacia doba upravená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne (fakticky) došlo. Po uplynutí objektívnej premlčacej doby sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vždy premlčí.

28.V danom prípade žalobca neuviedol, kedy skutočne poskytol žalovanému peňažné prostriedky, zmluva však bola uzavretá 17.02.2020, možno teda dôvodne usudzovať, že v tento deň poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky vo výške 100 eur, najneskôr v deň 16.03.2020, pretože tento deň bol dohodnutý ako deň splatnosti úveru. Podľa názoru súdu už v deň poskytnutia spotrebiteľského úveru mal žalobca vedomosť, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, pretože žalobca v rozpore so zákonom na území Slovenskej republiky poskytoval úvery bez povolenia na činnosť od Národnej banky Slovenska. Subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia tak uplynula dňa 17.02.2022, najneskôr 16.03.2022. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd 21.02.2023, súd má za to, nárok žalobcu je premlčaný. Súd podľa § 54a Občianskeho zákonníka prihliadol na premlčanie nároku žalobcu ex offo, teda z úradnej povinnosti, keďže ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd žalobu zamietol.

29.O náhrade trov konania súd rozhodol podľa 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa zásady úspechu v konaní. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, preto by mu patrila náhrada trov konania v plnom rozsahu. Podľa obsahu spisu však žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúcim procesnú ekonómiu priamo tak, že mu nárok na ich náhradu nepriznal. (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018).

Poučenie:

2 RA-3Csp/52/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rimavská Sobota. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach.

Pokiaľ strana sporu bude odvolanie podávať poštou alebo osobne do podateľne súdu, je vhodnejšie, aby ho doručila na Okresný súd Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, SNP 539/1, 050 01 Revúca.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.